

КВАНТОВ ПРЕХОД

В ИЗПЪЛНЕНИЕ
НА БОЖИЯТА ВОЛЯ Е СИЛАТА
НА ЧОВЕШКАТА ДУША

www.kvantov-prehod.org

излиза 1 път в месеца

АБОНАМЕНТНА
КАМПАНИЯ за 2020 г.!

За вестник **КВАНТОВ
ПРЕХОД**

каталожен №618

можете да се абонирате чрез
фирма **Δ** "Доби прес" ЕООД
(тел. 02/963-30-81; 02/963-30-82)
или на сайта

www.dobipress.bg

Вестникът ще ви бъде доставен
във Вашия дом или офис по
куриер.

Абонамент

за 3 месеца- 3.00 лв. ;

за 6 месеца- 6.00 лв. ;

за 12 месеца - 12.00 лв.

За контакт: 0887/081 959

E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

От Редколегията

„Докато истината си обуе гащите - лъжата вече е обиколила света“

Чърчил

Годината е 1944, начало-
то на септември, а съвет-
ската армия е на Дунав...

Звучи ви като нещо, което
знаете, но дали го знаете в
подробности, както и защо
все пак са минали руснаци-
те на нашия бряг?!

Реших да пиша, щото
прочетох в един новинарски
сайт за зверства, изнасил-
ване, както и за още десет-
ки, стотици беди.

Един пасквил също (който
приписват на Ралин) четох

тук и наскоро беше, за танка
и Ванка...

И така:

Съюзниците - разберайте
САЩ и Британия, са в пани-
ка, че русите така бързо са
вече на Дунав.

На тях им е чужда само-
критиката и изобщо не си
вменяват вина, че не са
отворили втория фронт от
Балканите, когато е бил мо-
мент за това.

Тогава те са разсъждава-
ли в посока:

„Нека руснаци повече
мрат!“

Но в новата ситуация,
вече съвсем не са толкова
„хепи“...

На стр. 3

**9 септември
1944-а - въстание,
революция или
преврат?**

На стр. 2

**„Вече никой не може да
упреква българите, че
нямали държавна идея,
народно самосъзнание
и че тяхната свобода
била само харизано
нещо, което не знаели
нито да ценят, нито да
пазят“**, пише Константин Иречек в
дните след Съединението

На 5 септември 1885 г. няколкостотин
въоръжени бунтовници от Голямо Конаре
се придвижват към Пловдив, където
през нощта срещу 6 септември заедно с
частите, командвани от Данаил Николаев,
установяват контрол над града и
отстраняват правителството и генерал-
губернатора Гаврил Кръстевич. Съставено
е временно правителство, начело с Георги
Странски, което малко по-късно е заменено
от Комисарството в Южна България и е
обявена обща мобилизация

На 8 септември 1885 г. княз Александър
Батенберг с нарочен манифест утвърждава
присъединяването на Източна Румелия и
приема да бъде титулуван като княз на
Северна и Южна България.

**Към
управля-
ващите!**

Да... това
на снимка-
та е Георги
Сава Раковски
(Г.С.Раковски)
на възраст м/у
30-35 г.

Ако си мис-
лите, че хора
като Раковски,
Ботев и Левски
са били сла-
бообразова-
ни, селски тип
момчета, кои-
то са тръгнали
от някое само-
битно читали-
ще. Не! Не сте

прави!

Това са високообразовани хора! Хора от европейска
величина!

Раковски е пребивавал във Ватикана (Ватиканската би-
блиотека) също и във Виенската библиотека, в Английска-
та библиотека, като е изнамирал старопечатни издания
на книги, които са документи отпреди 5 - 6 века назад от
19-и век!

Гарибалди (италиански генерал,политик,революцион-
ер...), казва за Раковски : "...моят приятел Раковски! Той
надмина всичките ми очаквания!"

Съвременниците на Раковски са го наричали "Човекът
със стоте ръце" !

За сведение ще кажа, че Раковски е знаел осем ези-
ка: индийски (хинди); турски; български; английски;
френски; персийски; румънски; руски.

9 септември 1944-а - въстание, революция или преврат?

Преди си знаехме, че Девети септември е Денят на социалистическата революция, а сега като отворите всичкознаещата Уикипедия, ще прочетете, че "революцията", "народното въстание" и прочее героични названия, не са били нищо друго, освен "Деветосептемврийски преврат". Всъщност, той и Левски за мнозина от младите е "отбор", турското робство - "културно присъствие", а Денят над победата над хитлерофашизма - "репресия на Червената армия". Сменяме лексиката така, че да "уйдисва" на новите времена и новите ни господари. И така, каква е новата дефиниция:

"Деветосептемврийският преврат е успешно насилствено завземане на държавната и местната власт в България с въоръжени сили, организирано от опозиционната политическа коалиция Отечествен фронт и извършено през нощта на 8 срещу 9 септември 1944 година. Превратът е осъществен при положение на частична окупация на територията на страната от части на Червената армия. В резултат на преврата е свалено законното правителство на Константин Муравиев и на власт идва правителство на Отечествения фронт (ОФ), начело с Кимон Георгиев.

ОФ завзема властта в България с помощта на въоръжени сили - формирования на Българската армия начело с поддържащи го офицери и силите на българската партизанска Народоосвободителна въстаническа армия (НОВА). Страната сключва примирие със Съюзниците и променя геополитическата си ориентация, като започва участие на тяхна страна във Втората световна война. След това важно събитие България попада в съветската сфера на влияние и настъпва мащабна политическа, икономическа и социална промяна в обществото", пише в справочника днес.

И още: "Паметна плоча в Баня за заседание на ОФ на 8 септември 1944 г., взело решение за завземане на властта".

Очевидно Баня и преди е играла огромна роля в историята на България.

"Държавният преврат" на практика се осъществява не в една нощ, а чак до 12-и септември. Най-късно от българските градове - в Хасково.

Българите отдавна вече гледат на празниците като на почивни дни. Само дотогава 9-и септември не е нито празник, а пък вече не е и почивен ден. Жените не си шият нови костюмчета за манифестацията, мъжете не водят синовете и внуците си да гледат военния парад, защото армия няма, но ще имаме F-16, а повечето от живите, които помнят "онези мрачни 45 години" след "онзи" Девети септември, изпитват неустова носталгия по времето след него. Парадоксално, нали?! Като живота ни.

София, войската се завръща от фронта след 9 септември 1944 г., бул. "Цар Освободител"

Митинг на трудещите се в столицата по случай народната победа, 10 септември 1944 г

Сваляне на хитлеристкия герб от представителството на Германските държавни железници, София около 9 септември 1944 г.

Намеренията на новото правителство за възстановяване на демократичния режим и на Търновската конституция, така и не се реализират. По-късно това се отчита като грешка, създаваща условия за възникването и утвърждаването на тоталитаризма. Управлението, в разрез с Конституцията, продължава.

Забележката е важна, защото същото се случи и след Десети ноември. Намеренията не се сбъднаха, и грешките се повториха...

В края на 1944-а се про-

вежда Народният съд. Обвиняемите са над 11 000, а осъдените - 9 000, една-трета от които - на смърт. На 20-и декември са създадени т.нар. трудово-възпитателни лагери. По официална статистика броят на убитите и безследно изчезналите за един кратък период от време е близо 40 000 души.

След Десети ноември, за останалите живи "врагове" и наследниците им се проведе реституция, а за роднините на лошите партизани - приватизация. Но, за мъртвите - нито добро, нито лошо, освен статистика: В настъпление-

то срещу немската армия, България дава близо 13 000 жертви и голям брой ранени. Тези хора са цената, срещу която Парижкят мирен договор ни опрощава греховете и ни признава заслугата, че обявяваме война на Германия, и така ни намаляват част от репарациите.

Ако направим разбор на всички тези събития пред децата си, ще ги побъркаме от парадокси: България е имала цар, който е бил на страната на Хитлер, но Хитлер май го е отровил?... България първо е с Германия, после ѝ обявява война, под влияние на "тиранина СССР". Така страната попаднала под "съветска репресия". Героят от Лайпциг Георги Димитров само за кратко е бил национална гордост, след което се разбира, че е "диктатор". И той май е бил отровен, а мавзолеят му е съборен с бомби в мирно време, по демократичен начин.

Девети септември престава да бъде празник, за сметка на Десети ноември. През

1989-а наставя демокрация, която отрича всички предишни празници и герои, и създава свои такива. И сега, най-важното, мили наши деца, е да запомните, че дори в училище да почнат отново да наричат "турското културно присъствие" робство, и ромите отново да станат цигани, то Девети септември по никакъв начин не бива да бъде честван, защото не е редно да се чества държавен преврат. Това е равносилно на разврат. Десети ноември, за разлика от Девети септември, е "тиха революция" - културна работа. И затова е празник, макар и все по-"тих".

Остава само да обясним, защо на 8-и срещу 9-и септември в много градове в страната от балконите ежегодно се чува пукот от китайски пиратки, тук-там проблясва и заря.

Какво празнуваме, ще ни питат децата ни? Ами, преврата, е верният отговор. Останалото е написано в Уикипедия.

София, 1954 г., манифестация по случай 10 години от 9 септември

„Докато истината си обуе гащите - лъжата вече е обиколила света“

Чърчил

От стр. 1

А България е съюзник на Райха и като така, някой трябва все пак да я окупира, нали?!

И кой да е този някой?!

Предлагат драги приятели ТУРЦИЯ!

Да, Турция, щото тя имала била свободен ресурс, а е един вид до тогава неутрална страна.

Сега, колко е била неутрална, аз няма да влизам в детайл, историята знае и помни, как само са чакали да падне Сталинград, за да нахлуят в Русия откъм коремчето, долу...

Но питам приятели, ако Турция беше влязла у нас, както сатрапът Чърчил предложил, как, кога, а и от каква част на страната щеше да си тръгне?!

Нека припомним:

- Към нас претенция има Гърция за територия минаваща на 30 км от Пловдив и 90 км от София;

- Сърбия за територия до 30 км от София;

- Румъния е преглъщала на сухо, но е гледала жадно към Южната Добруджа;

- А пък Турция тихо е казвала: „Абе, Съюзниците каквото дадат!“

И други са искали...

Британия например да ни няма въобще, а тук да се сеят само картофи...

Изобщо към България претенции е нямало само Черно море ...

Как се стига до това?!

Ами поради Царя и безродните продажни политики, ето как:

България е страна съюзник на Третия Райх, а като такава е във война със САЩ, Британия, Австралия, Канада, Нова Зеландия ...

Окупирали е части от Сърбия, Гърция, като първо пуска немската армия да ги превземе тези земи.

А после просто е преокупирали териториите, за да освободи немските части, които да идат на Източния фронт.

Да, земите са наши...

Наши, ама вече загубени в други войни преди тая, а да припомним ли, че това става заради семейството на същия ЦАР?!

Освен това...

Никой, нищо не ни е дал.

Териториите се административат от нас „ДКВ“ - „До края на войната“, приятели, после е трябвало да се решава кое на кого, колко и при какви условия ще се даде ...

Никакво обединение не се е състояло!

Да видим защо още България е така наречена за победена страна.

Ние сме неутрални към войната с Русия...

Но...

Но на нашите пристанища Варна и Бургас домуват, ремонтират се и излизат на мисии кораби на Третия Райх, а срещу кого ли?!

Ами познайте!

После:

Храна, руда, пари, милион и половина кожухчета са все за войската на същия Райх...

Е, питам, като какви да ни третират в онзи момент?!

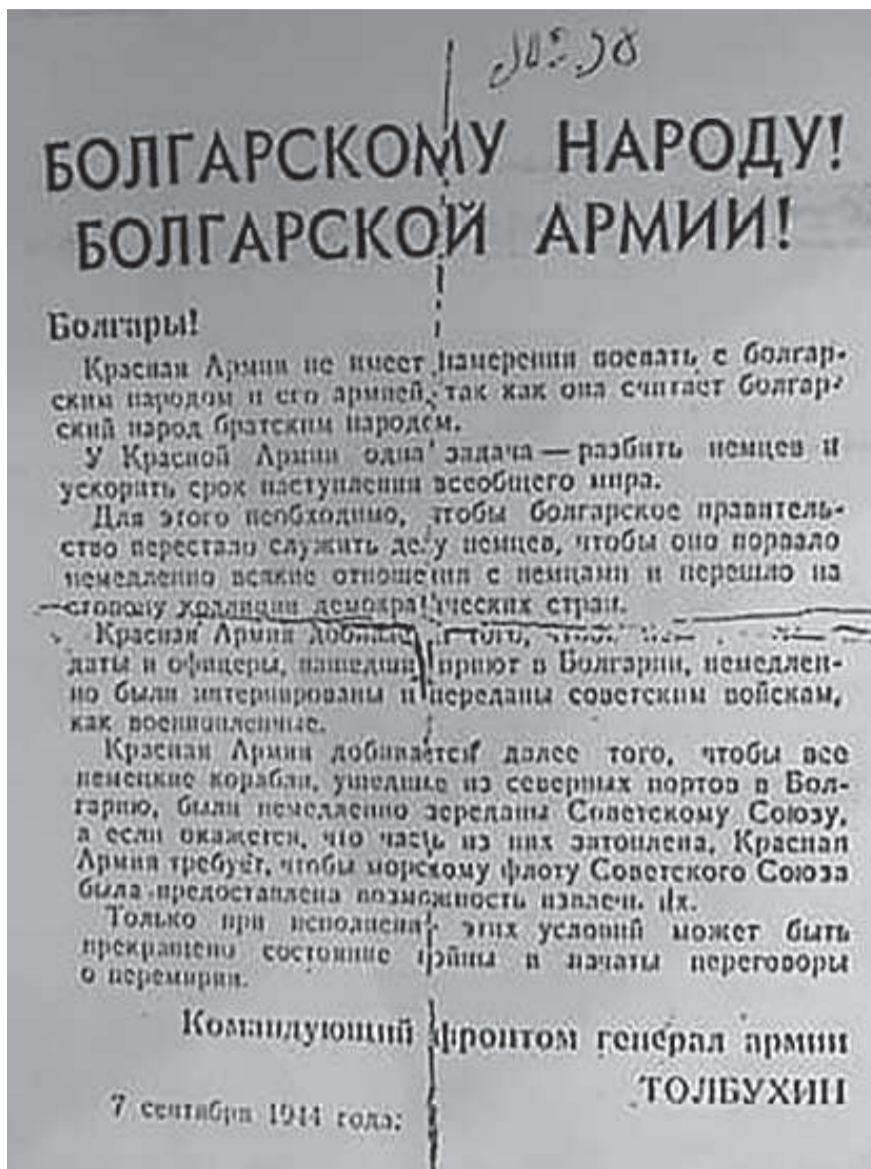
И още:

Нашите храбри летци пазят не само Родината ни от набезите на Британия и САЩ, ами събарят летищата, крепостите, за да не бомбардират Румъния и рафинериите, които хранят пак същия Райх.

И какво да ни спаси от това, да ни транжират като теле в скотобойна?!

Ами съдете сами:

На първо място това е Съветският Съюз, който макар да не може да ни осигури статут на „съюзяваща страна“ заради Чърчил сатрапа, все пак не допуска (и чрез окупацията си) да бъде взет дори сантиметър наша земя!

заклучителния етап на войната, когато фашисткото правителство е свалено, са повече от 17 000 българи!

В същото време:

Въпреки че сме съюзник на Райха, на Източния фронт няма дори един български войник под официален български флаг!

Тук отварям скоба и обяснявам...

Жертвата Полша дава воюващи срещу Русия, заедно с Вермахта, 50 000 войска!!!

Да не отварям дума за Унгария, Австрия, Румъния ...

Но да кажа за Франция...

„Жертвата“ Франция дава срещу Русия още почти толкова французи, колкото Полша, които да се бият на същия Източен фронт.

А последните бойци, приятели, последните, които пазят фюрера в Берлин, са френски SS части, от дивизия „Шарлеман“!

Накрая те са победители, а ние - Победена страна!

Ето защо Генерал Кайтел, когато подписва капитулацията на Германия презрително поглежда и пита: „И тези ли ни победиха“, сочейки французите и британците...

те...

В заключение искам да кажа:

Четете фактите, докато все още ги има, защото: „Докато истината си обуе гащите - лъжата вече е обиколила света“

Впрочем, това е цитат от Чърчил сатрапа...

И накрая...

Накрая добавям снимка на оригинален позив хвърлен от съветски самолет при „окупацията“

(Позивът е от архива на Христо Недялков)

„Вече никой не може да упреква българите, че нямали държавна идея, народно самосъзнание и че тяхната свобода била само харизано нещо, което не знаели нито да ценят, нито да пазят“, пише Константин Иречек в дните

след Съединението

Територия на България след Съединението

Съединението на България е актът на фактическото обединение на Княжество България и Източна Румелия. Едно от най-великите събития в нашата история. То разтърсва Берлинския договор и установения с него несправедлив ред в Европейския югоизток. След Съединението България има 96 345 кв. км територия и население 3070988 души.

Ето някои любопитни факта за Съединението на България:

1. Първоначално за дата на Съединението е определен 15 септември

На 29 август капитан Сава Муткуров и членът на БТЦРК Димитър Ризов се срещат в Шумен с княз Александър I, провеждащ военни маневри в района на града. Той дава уверения за подкрепата си. Първоначалното намерение на БТЦРК е Съединението да бъде обявено на 15 септември, когато голяма част от румелийската милиция е мобилизирана за провеждане на маневри.

2. Съединението тръгва от село Голямо Конаре (днес Съединение)

На 4 септември бунтовници, под ръководството на Продан Тишков-Чардафон, обявяват Съединението и установяват контрол над село Голямо Конаре.

3. Чардафон Велики

Продан Тишков (Чардафон Велики) е участник в национално-освободителното движение, взел участие в Руско-турската война 1877 — 1878 като опълченец. След Освобождението бил сержант-майор (фелдфебел) от Източнорумелийската милиция в с. Голямо Конаре. Прякорът му бил Чарда, което означава стадо селски говеда. След 1884 г., като подигравка с директора на милицията и жандармерията ген. фон Дригалски към прякора на Продан Тишков прибавили частицата „фон“ (белег на аристократичен произход) и започнали да го наричат Чардафон.

4. Министър-председателят на Княжество България бил в неведение за

подготвяния акт

Княз Александър I не уведомява за предстоящото Съединение скептично настроения към начинанието министър-председател Петко Каравелов. Той е дотолкова извън ставащите събития, че научава голямата новина пост фактум по-късно дори и от най-обикновените граждани. Новината достига до него, когато файтонът му влиза в Търново. След като се осведомява от София за последните сведения от Южна България, Каравелов, влиза във връзка с княза във Варна.

5. Недялка Шилева развява ушитото от нея знаме на Съединението

До всеки успял мъж стои по една силна жена. Доказателство за правилото намираме и в българската история, при това в събитията от 6 септември 1885 г. Той е Продан Тишков, по-известен като Чардафон Велики. Жената до него, или по-правилно казано „момичето до него“, е 18-годишната учителка Недялка Шилева, която носила байряка на българското Съединение рамо до рамо с 326 мъже.

6. И аз съм българин!

В ранната утрин на 06 септември 1885 г. въстаниците и войската, начело с майор Данаил Николаев, арестуват областния управител Гавраил Кръстевич, който възкликва: „Аз съм българин, и аз съм за Съединението!“

7. Освободителят и Съединението

Най-категорично против Съединението на Княжество България и Източна Румелия се обявява Русия, която дори отзовава офицерите си от България и лишава княз Александър I Батенберг от званието генерал. Със сигурност влияние върху негативното мнение на империята оказват и сръбските управници, които по това време са в много добри отношения с Русия.

8. 10 млн. кредит за обявената мобилизация

Ако в подготвителния период и в самия революционен акт министър-председателят Петко Каравелов няма никакво участие, то в укрепва-

Членове и сътрудници на БТЦРК в Пловдив 1885г.

БТЦРК

нето на Съединението, за отстояването, налагането и признанието му от Турция, от Великите сили и от съседите, неговото участие е огромно, защото тъкмо в този важен момент всъщност се решава ще има ли въобще или няма да има Съединение. На 10 септември Народното събрание се събира на извънредна сесия, на която той предявява искане да се отпуснат 10 млн. кредит за обявената мобилизация.

9. Голямоконарски пехотен полк

За да бъдат ознаменувани заслугите на Голямо Конаре като автор на Съединението, Министерството на войната учредило нова войскава част, която нарекли Голямоконарски пехотен полк. Той е взел участие в Сръбско-Българската война, обявена на 2 ноември 1885 година. В него са участвували всички голямоконарци като доброволци и редовно мобилизирани войници и всички живущи в околните села.

10. Княз или генерал-губернатор?

С подписването на договора България и Османската империя постигат споразумение, според което Княжество България и Източна Румелия имат общо правителство, парламент, администрация, армия. Единственото разграничение между двете части на страната, запазено до Обявяването на независимостта на България през 1908 г., е това, че българският княз е формално назначаван от султана за генерал-губернатор на Източна Румелия.

НЕЗАВИСИМА

Дотогава тя е княжество, васално на султана. България се завръща напълно на картата на независимите европейски държави

Проф. Андрей Пантев:

„Независимостта има реални проекции като национално и държавно постижение. България вече можеше да сключва договори направо, премахнаха се всички финансови обременения върху нея, тя вече можеше да участва във всички междудържавни конференции на равна нога, национализирани бяха източните железници. И по този начин беше окончателно свален духовният фес от лицето и главите на всички българи.

Независимост, разбира се, можеше да се прояви и преди това събитие и тук се срещаме с парадоксалния факт, че преди 1908 г. България като че ли беше по-самостоятелна и решителна в своите действия, отколкото по-късно, когато започна да участва в коалиции, в съюзнически комбинации и в различни договорености с европейските и балканските държави. В този смисъл можем да кажем, че Независимостта е празник, но той не е възпят нито в поема, нито в песен, нито в някаква друга възвишена форма на национално утвърждение. Тя обаче беше необходима стъпка по пътя на окончателното откъсване на държава като България от нейното минало на поробена страна.

България е била в независимост от великите сили дотолкова, доколкото е могла да избира между зависимости. Не случайно казвам, че до 1908 г. тя е била по-самостоятелна в решенията си. От друга страна, имаме едно тягостно впечатление, че винаги, когато сме взели самостоятелни решения след 1908 г., обикновено сме грешали.“

Акад. Георги Марков:

„Това е един забравен нов стар празник. На първата годишнина през 1909 г. той се чества много тържествено. В архива на цар Фердинанд, който внукът му Симеон Сакскобургготски дари на Централния държавен архив, има снимки от първата годишнина – с царя, със семейството му, с правителството. 22 септември се чества по българските легации и консулства в чужбина, издава се възпоменателен кръст, взима се решение да се състави Зелена книга на независимостта, която обаче не излиза по външнополитически съображения. След Първата световна война празникът е честван едновременно с възшествието на цар Борис III по нов стил на 5 октомври. Поради тази причина след 1944 г. празникът е обявен като царски и е забранен. И така до 1998 г., когато става официален. Все още обаче не може да се схване от народа ни, че това не е обикновен почивен ден. Повечето българи не могат да разберат значението му. Знае се за 3 март и за 6 септември, но не се знае, че в продължение на 30 години България е била васално княжество на Османската империя и българският княз е васал на своя сюзерен – султан Абдул Хамид II. България не е била призната за международноправен субект, не е можела да изпраща свои делегации на конференции и конгреси, нямала е право да обмитява стоките от Великите сили, българският съд не е можел да осъди поданик на Велика сила, извършил убийство на наша територия, и т.н. Освен това в Южна България е съществувала компанията „Източните железници“, която формално е била собственост на Османската империя, но де факто е германско-австрийска и е управлявана от барон Хирш. В същото време през тези години страната ни е преживяла един огромен възход – стопански, политически и културен. Тя става европейска държава като съдържание и просто се е чакал сгодният момент да бъде призната за независима.“

Нашият Ден на независимостта няма блясъка на американския 4 юли. Българите някако не сме свикнали да го чествуваме, въпреки че денят е обявен за официален празник преди 22 години. Това става на 10 септември 1998 г. с решение на Народното събрание.

Но и до днес не се замисляме много-много, че ако го нямаше онзи Манифест на цар Фердинанд I, нямаше да говорим с гордост за Трето българско царство. Защото Трето българско царство означава точно това – независимост.

Прогласяването на Независимостта всъщност завършва делото на българските възрожденци, на борците за освобождение.

След Руско-турската освободителна война България е свободна, но само една нейна част. След Съединението на 6 септември 1885 г. и земите на юг от Балкана стават част от българската държава. Но едва на 22 септември 1908 г., точно тридесет години след Освобождението, България получава правото да се назовава наистина независима. Дотогава тя е княжество, васално на султана.

От Готския алманах, този най-авторитетен справочник по генеалогията на европейската аристокрация, издаван всяка година, можем да видим как е изглеждала България в навечерието на деня на своята независимост в очите на чужденците. Тогава повечето европейски държави са монархии. До 1907 г. включително, в Готския алманах България на практика е подредена в частта за Турция, защото е описана като васална територия под скиптъра на султана, заедно с Тунис, Египет и о. Самос. Казва се още, че страната е васално княжество създадена от Берлинския договор, начело с княз, който е избран от Великите сили и който е генерал-адютант на султана.

Ето така са гледали на нас от Атина, Букурещ, Белград и Истанбул, до Берлин, Париж и Лондон.

На 22 септември 1908 г., понеделник, една реч на цар Фердинанд II променя всичко това. България се присъединява към европейската политическа система.

Във Велико Търново, старопрестолната столица, князът прочита Манифест, с който обявява независимостта на България. С този акт на практика се отхвърлят последните васални връзки с Османската империя. Княжество България става независима държава начело с коронования цар Фердинанд. Защото след тържественото прокламиране на независимостта, княз Фердинанд I приема титлата Цар на българите.

Историките подчертават, че в началото на XX век условията за независимостта на младата българска държава били изключително благоприятни с оглед най-вече на проблемите, които си има султанът. През лятото на 1908 г. младотурската революция в Османската империя е завършила с успех за реформистите. Австро-Унгария - една от Великите сили, наложили Берлинския договор, се готвела да анексира двете от провинциите на Османската империя - Босна и Херцеговина, с което всъщност го нарушава. Неслучайно княз Фердинанд се среща във Виена с император Франц-Йосиф и съгласува действията си с него. Австро-Унгария анексира Босна и Херцеговина на следващия ден след обявяването на българската независимост. Двете събития са известни като Балканска криза.

Междувременно българските власти завземат "Източните железници" в Южна България.

Как протичат събитията?

В нощта срещу 22 септември министър-председателят Александър Малинов посреща княз Фердинанд I на яхтата „Хан Крум“ край Русе. Оттам цялото българско правителство и князът поемат към Велико Търново. Царският влак, в който пътуват държавниците, прави почивка по маршрута си на гара Две могили. Там Александър Малинов написва Манифеста за независимостта, под който се подписват Фердинанд и министрите от кабинета.

Следва тържественото обявяване на независимостта в Търново.

След обявяването на независимостта, тя трябва да бъде международно призната, а това не става автоматично, изисква много дипломатически усилия. За договореностите с Австро-Унгария ста-

Фердинанд, правителството и генералитета край Търново по случай провъзгласяване на Независимостта 22 септември 1908г.

на дума. Спечелена е и Британската империя, която обаче поставя условие - да започнат преговори между българското правителство и Високата порта. И те започват веднага. Българската делегация води Андрей Ляпчев. Високата порта иска България да плаща голям данък. Реакцията на министър-председателя Малинов е категорична - независимост не се откупува! Османската империя плаши с война, България отговаря с частична военна мобилизация. Българо-османските противоречия са уредени с помощта на Русия. През април 1909 г. са подписани българо-руски, руско-турски и българо-турски протокол. Според тези споразумения Русия опрощава османските задължения, останали от войната от 1877 – 1878 г., в замяна Османската империя се отказва от всякакви финансови претенции към доскорошното трибутарно княжество България, а българската страна се задължава да изплати 82 милиона франка на Русия в срок от 75 години. През същия месец империята признава независимостта на България, последвана и от Великите сили.

И така България се завръща напълно на картата на независимите европейски държави.

„Нова“ Конституция е голям макро риск

Популярно е схващането у нас, че за да забогатее българинът и да настигне среднестатистическия европейец, е необходим значително по-висок темп на икономически растеж. Не в рамките на 3-4% на година, а поне два пъти по-бързо. Защо не като Китай от първото десетилетие на 21 век, когато растежът там беше в рамките на 10% на година? Подобно схващане е валидно, но то пропуска нещо изключително важно, коментира Петър Ганев от Института за пазарна икономика.

Устойчивото забогатяване и настигане на среднестатистическия европейец изисква не просто ускорен растеж, но и липсата за дълъг период от време на голям макроикономически провал. В исторически план България се е препъвала не толкова в ниския растеж, колкото в поредицата от макроикономически провали.

Последното е особено вярно за годините на прехода. Това, което характеризира целия преход, не беше бавният растеж, а огромният макроикономически провал през 90-те години. Нещо, което не се наблюдава в други страни в Централна и Източна Европа и сега те са доста по-напред. Последните 20 години, от друга страна, показват, че подемот е устойчив тогава, когато се натрупат години на макроикономическа стабилност и сравнително постоянен растеж.

Устойчив растеж е възможен поради наличието на някои макроикономически котви. Двете основни са стабилните пари (валутен борд) и разумната фискална политика (без големи дефицити).

И двете котви изискват постоянна защита от всякакви популисти и фискални илюзионисти. Въпреки това те са в сила вече 20 години. Може да се спори за ефективността на една или друга бюджетна програма, да се коментират най-различни примери за тотално прахосване на средства, но фискалната макро котва се държи и това дава резултат.

Ефектът на макро стабилността бие дори прахосването на родната администрация.

Има обаче и една трета макро котва, която не винаги се споменава, тъй като е съвсем базова. Това е конституционната уредба в страната, върху която стъпва цялата нормативна рамка на стопанския живот.

Свободата на стопанска инициатива, неприкосновеността на частната собственост и защитата на инвестициите са само част от текстовете

в Конституцията, които дават основата на стопанските отношения у нас.

Държавният бюджет също стъпва на конституционни текстове – там например е записано, че училищното обучение е задължително, а основното и средно образование в държавните и общинските училища е безплатно. Това не е политика на дадена партия, а конституционен текст.

През годините е имало множество дискусии за евентуални промени в Конституцията на страната. Текстовете, които касаят стопанските отношения или бюджетните ангажименти на държавата, по-скоро са оставали встрани от тези дебати. Каква да е ролята на президента, допуска ли се нарушение в принципа на разделение на властите чрез политическа обвързаност на съда и прокуратурата или какъв да е броят на депутатите са изключително важни въпроси, но те не променят конституционната уредба на стопанския живот или на бюджета на страната.

От гледна точка на рамката на стопанския живот Конституцията по всичко личи си работи. Мнения може да има по различни теми, но те са по конкретни текстове и подлежат на промяна и от обикновено Народно събрание. Написването на нова Конституция обаче поставя всичко на масата.

Ключов момент тук е, че ако бъдат внесени промени в конкретни текстове на Конституцията – например за съдебната власт, и се свика Велико народно събрание, то би следвало да се занимава само с тези текстове. Всички други текстове следва да бъдат неприкосновени. Сега имаме предложение за уж нова конституция, което означава, че в рамките на Велико народно събрание всичко ще подлежи на предложения, обсъждане, търгуване и т.н.

Можем само да си представим какви безумни икономически и бюджетни текстове ще започнат да се предлагат. Защо например висшето образование да не е безплатно? Гаранция, че някой ще го предложи. Трябва просто да се махнат три думи от чл.53, ал.3 от Конституцията и безплатното висше образование ще е факт.

Ясно е, че никой няма да премахне частната собственост или нещо такова от основния закон. Дори и дребни редакции на текстове обаче могат да доведат до сериозни промени в стопанската среда.

Ето например в момента държавата не може да отнеме парите на гражданите от втория пенсионен стълб и да ги използва за социални цели. Защото са лични – разбирай неприкосновени, и защото „съвременната конституционна държава не допуска социалната държава да се развива за сметка и в ущърб на правовата държава“. Последното е препратка към преамбюла на действащата Конституцията и е цитат от решението на Конституционния съд от 2011 г., когато бяха отнети лични спестявания от професионалните пенсионни фондове. Никой не може да гарантира, че в една нова Конституция това ще е така. Ако например се пренапише чл. 51 от настоящата и обществено осигуряване стане от право в задължение, и се направи препратка към уреждане на това задължение със закон – дали конституционната защита на личните партии ще е същата?

Макроикономическата стабилност, която е факт през последните 20 години, не беше сериозно разклачена нито от последната голяма финансова криза, нито от фалита на КТБ и политическата нестабилност, нито сега от коронавируса.

Малко са ходовете, които можем да направим, за да си разклатим макро котвите сами. Свикването на Велико народно събрание и писането на нова конституция безспорно е едно от тях. Протести, оставки, служебни кабинети, избори – всичко това сме го гледали и то носи по-скоро ограничени рискове върху макро котвите. Обикновено при служебен кабинет големият фокус е върху бюджета и, общо взето, досега всички се справиха. „Нова“ конституция е друг филм – там всичко е на карта и подлежи на търгуване. Икономиката няма нужда от подобни безумия.

Investor.bg

Икономиката на знанието е голямото предизвикателство за Източна Европа

Кризата с коронавируса прекъсна глобалните производствени мрежи, но от гледна точка на Централна, Източна и Югоизточна Европа това донесе надежда, че западноевропейските производители ще докарат доставчиците си от Източна Азия по-близо - например в тези региони.

За западноевропейски производители Централна, Източна и Югоизточна Европа биха били естествен избор за преместване на производството заради географската близост, а държавите там биха спечелили повече инвестиции и това би ускорило икономическото им възстановяване.

Картината е по-различна - западните страни са сви-

ли значително (с 35% към април 2020 г.) вноса си от централноевропейските, докато по същото време този от Китай се е възстановил до нивата отпреди коронавируса (от 2019 г.). Спадът на вноса от ЦИЕ е по-голям и от този на стоки

от САЩ и Япония.

Няма как да се замени Китай

Бързото възстановяване сочи, че проблемите с източноазиатския доставчик са били краткосрочни и ако тази верига на доставки работи, няма причина за прех-

върляне на производства в Европа.

Нужен е преход към икономика на знанието

Оценката на ЕС за иновациите сочи, че представянето по този критерий между 2012 и 2019 г. на Чехия, Унгария, България и Словакия е под средното за ЕС, а в Румъния и Словения се е стигнало до заден ход в иновациите. Сред 155 държави в оценката за способност за иновации на Световния икономически форум има немалко държави от ЦИЕ около или под 50-о място - Латвия е 54-а, Румъния 55-а, Хърватия 73-а (България е 48-а).

Предвид относително ниските нива на публичен

дълг на страните от Централна, Източна и Югоизточна Европа и очаквания им по-бърз икономически растеж отколкото в Западна Европа е изненадващо, че тези страни не отделят повече ресурси за образование и изследвания."

Затова държавите трябва да направят преход към икономика, базирана на знанието - по-добро образование и изследователска дейност, с повече бюджетни разходи в тези направления (например в Централна, Източна и Югоизточна Европа делът на разходите за висше или професионално образование е под 1% от брутният национален доход, на север или запад - 1.5% или повече).

**Ваклуш Толев: Щом новото е вложено в нас,
приложността ще го извика на живот****Но то идва след много приковавания, с които
отработваме кармата си. В този път много ще ни
помогнат чистотата и свободата от страх****СТРАНИЦА
НА ЛИЯНА
ФЕРОЛИ**

По това време всяка година в Пампорово се събираха на традиционен духовен събор на Мъдростта участници от Движение „Път на Мъдростта“, с духовен лидер Ваклуш Толев. Тази година форумът се отложи, заради епидемичната обстановка. За последно Ваклуш взе участие в такъв форум през 2013 година, когато успях да направя интервю с него. Тогава той каза, че българите са призвани да изведат Бога от дългото забвение и пасивната будност на чакане, да го изживеят в свое предназначение на действена жертвеност, защото са призвани да дадат на човечеството Знанието на Мъдростта.

- Г-н Толев, твърдите, че един от белезите на събуждащата се вече висша духовна сила в нас е промяната на човешката ДНК и на кръвните групи. Че след тази промяна човек няма повече да боледува, ще надмогне и глада си, съня и пола си...

- Предстои ни едно истинско възкресение, една вътрешна духовна пробуда. Но тази битка ражда мир с Път, който носи подвиг. Очакват ни епохални промени както в човека, така и в заобикалящия го свят. Тъй като новите дадености ще дават ново съзнание. Новата нравственост ще промени биологията на човека. Ще изчезнат дори и кръвните групи. А когато мярката се смени, наказанието се сменя с грижа, с благодарност. Обидата, безразличието, отмъщението се сменят с благодат. Смирението вече няма да е обредна добродетел, а ще стане духовна култура. Вълната на Мъдростта ще смени дори и растителния свят. Надмогатата над хляба ще означава не хляб, омесен с мисъл, а глад за хляба на Мъдростта. Сънят също като обред на човека в земното поле, който не е същност, ще отпадне. Половата енергия пък от идея за възпроизводство ще премине в идея за Сътворителство. Когато човекът одухотвори своята материя, половата енергия няма да се хаби по познатите досега начини. Изобщо всичко ще върви по посоката не на отричането и отхвърлянето, а на надмогването, овладяването. Не е нужно старото да се убие, а да се остави памет за него, за да има йерархия на усвояване в познанието. Затова онова, което си отива, трябва да си го изпратим. В новата вълна на Мъдростта чуждата вина няма да е наша невинност. Пътят на Целостта между човека и Бога вече е даден. И той се постига чрез вяра и себенадмога, чрез стремеж да бъдеш, а не да имаш.

- Вероятно, Учението на Мъдростта ще научи

човека и как да постигне това Единение със себе си, с Бога вътре в него...

- Щом като тази Цялост е заложена в човека като даденост, тя сама се развива и сама се коригира, утвърждава се и се осъжда. Учението дава на човека знанието за прощение с невежеството, което толкова дълго е пречило на планетната ни култура и неговият ужас е бил по-лош от престъплението. Мъдростта е служение на Целостта. Учението на Мъдростта извежда сега на пръв план закона за Еволюцията като един от най-съществените въпроси на знанието. Казва, че Еволюцията е безжалостна, носи страдание, водещо до развитие, но и постепенност, поносимост... Че на такава болка трябва да се благодари, защото тя просвещава и осветява.

- Засега, обаче, всичко изглежда много безнадеждно. Дори искащите чрез протести промяна не си представят как тя ще дойде...

- Да, сега, когато още няма събудена отговорност, все още невежеството е ръководеща сила. Защото решаващите съдбите ни в духовно отношение са с основно висше образование, както обичам да казвам шеговито. Но това са все съпровождащите ни еволюционни необходиминости. Протестите не могат да променят статуквото, тъй като няма все още подходящи личности за водачи, няма и идеи за бъднина, за единение на народа ни. Не е достатъчно само да изискваме от другите идейнонационална принадлежност. Ако всеки я чувстваше в себе си, той оставя в нея името си и така я повдига вибрационно. Нужна е свобода от страх, понеже страхът е формула за обезбожаване, дори и за обезчовечаване. Не трябва да отидеш някъде поради принуда или за благо. Това ще бъде съображение, а не така нужната ни свобода, която е вложената в душите ни йерархия. И все пак, не трябва да се отчайваме, защото надеждата е преддверието в храма на Духа. Трябва да вярваме, че щом новото е вложено в нас, приложността ще го извика на живот. Аз съм твърдо убеден, че след по-малко от 100 години смъртта ще бъде добродетел, защото тя е вратата към възкресението, но това идва след много приковавания, с които отработваме кармата си. В този път много ще ни помогнат чистотата и свободата от страх. Именно чистотата не позволява да се създава най-ниската и най-задържача развитието вибрация на страха.

България е школа за духовно възмъжаване, много хора отвън ще се стичат към нея, както и много души ще се прераждат тук. Защото новото учение на Мъдростта, в което Олтарът става знанието, ще тръгне от нашата страна. Затова и руският академик Лихачов, който е прероденият Йоан Екзарх, авторът на «Шестоднев», казва, че България е духовната лаборатория на света. Че българският народ и българската държава са Духът на света.

- Може би, за изпълняването на това предназначение ще изиграят голяма роля и идващите нови поколения, т.н. златни деца. Готови ли сме

да ги посрещнем, да ги лекуваме? Особено, когато така малко знаем за новите им психични и физически параметри?

- Детските лекари, които ги посрещат на земно ниво, са най-отговорни за тяхната адаптация. Те трябва да могат да видят в тях огнената субстанция, но това е въпрос на бъдещето. Лекарите сега не знаят, че по силата на еволюционните стадии, доста хора не могат да понесат безболезнено някои «удари» и «нарушения», чрез които се отработва натрупаната карма.

- Сега идват много деца с променена ДНК, но медиците продължават да броят хромозомите и да сплашват родителите им, че това е нещо неестествено...

- При настъпващата сега тотална промяна това е само част от новата картина на света. В бъдеще дори няма да има кръвна картина, защото човекът ще стане събожник, който носи едни съвсем други характеристики. Изпитанията пък на родителите в тези случаи не са беда, а възпитание в жертва. Когато децата имат някакви «нарушения», това изисква от нас по-друго отношение. Трябва да дадем повече време, грижи и внимание. Родителите имат, обикновено, погрешни схващания, че това е наказание. Те не знаят, че проявената за тези деца грижа не е наказание, а награда. Всеки човек си идва тук на земята с всичкото, което носи и му е дадено. И ако родителят още не е събуден, то поне това, което ни праща тук, е будно. Добре че всеки човек си остава дете на Небето, което има правото да се обособи и да отговори на своето предназначение.

- Вашите съвети, насоки и пожелания с оглед идващата нова епоха?

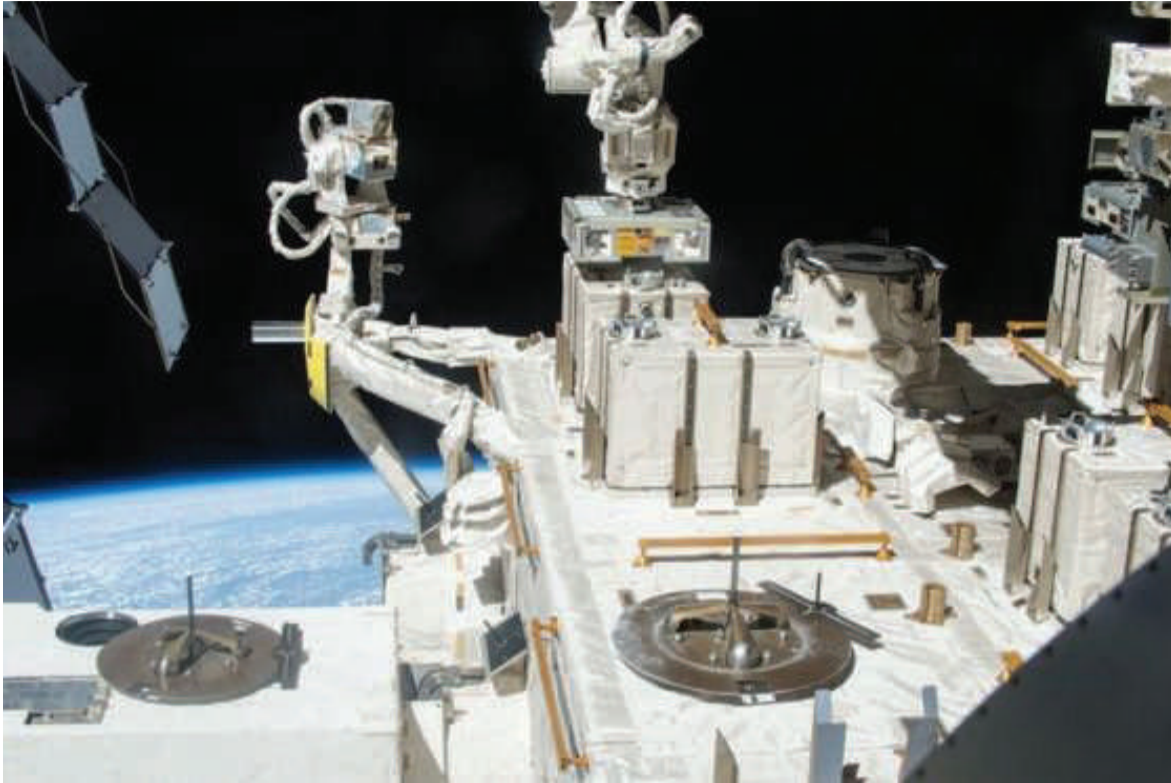
- Мъдростта да води дните на вашето служение. Тази, която не наказва, а освобождава и опазва душата от посегателства. И да не се обръщате назад в чувството на несигурност, да не насищате глада си само с трошите от трапезата на Мъдростта. Да укротите в себе си поданиците - желанията и мислите. И да вдигнете чашата на всепричастието, за да можете да кажете, че сте Синове Божии. Но затова се иска само едно нещо - жертвена дързост. Сега дързостта е да счупим черупката на довчерашното, за да вземем плода на Мъдростта. Защото точно дързостта прави човека мъдрец, мъдреца прави - Учител, а Учителя - Син Божий. Но и сега всичко е на мястото си, не трябва да забравяме, че Бащата не може да загуби сина Си - синът е, който Го губи. В Бог човек се не губи, защото той е в Него. И да не забравяме, че т.н. «зло» е с ограничено време. А свободата от зломислие е осъществен дар на Любовта.

Интервюто взе: Лиана Фероли.

 <p>www.kvantov-prehod.org</p> <p><i>Проектант на символа на вестника художник-хералдик Христо Танев</i></p>	<p>Основател: акад. Атанас Панчев</p>		<p><i>Издателска къща „Новата цивилизация“ ЕООД, София</i></p> <p>Първа Инвестиционна Банка АД, гр. София IBAN: BG13FINV91501016554266 BIC KOD: FINVBGSF</p> <p>Отдел Разпространение и абонамент: 0888 69 33 59 Атанас Ралчев Панчев (за пощенски услуги)</p>
	<p><i>Главен редактор</i> Петър Петров</p> <p><i>Редакционен колектив:</i> Желяз Христов Лиана Фероли</p> <p><i>Автор на главата на вестника:</i> Галина Фероли</p>	<p><i>Адрес на редакцията:</i> 1172 София жк „Дианабад“ ул. „Никола Габровски“ №1 Хотел „Диана-1“, ет. 6, ап. 62</p> <p>Тел.: 0893/ 83 84 97; 0887/08 19 59</p> <p>e-mail: kvantov_prehod@dir.bg ISSN 1312-7063</p>	

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

Експеримент показва дали бактериите могат да пътуват между планетите

Преди около 4 милиарда години на земята започва да се заражда живот под формата на микроорганизми. Дали животът е възникнал на нашата планета или е пренесен по някакъв начин чрез пристигнал от някъде астероид, е един от най-големите въпроси в астрономията.

Сега нов експеримент подкрепя идеята, че животът е стартирал на нашата планета след дълго пътуване в космоса - като доказва, че бактериите всъщност могат да оцелеят в това пътешествие.

Резултатите са подробно описани в проучване на японски учени, публикувано в списание *Frontiers in Microbiology*.

През 2018 г. същите изследователи от Университета в Токио проучват долната стратосфера, откривайки бактерии от рода *Deinococcus* на 12 км надморска височина, които живеят там, въпреки мощното йонизиращо лъчение.

Тогава учените решават да тестват тези микроорганизми за оцеляване в космическото

пространство. След изсушаване на колонии от дейнококи с различна дебелина, те ги поставят на външния панел на японския модул на Междуна-

родната космическа станция (МКС), която обикаля на около 400 км над повърхността на Земята за период от три години.

Пробите от бактерии са поставени на панели извън МКС за период от три години, а някои от тях са оцеляват в космоса. Кредит: JAXA / NASA

След трите години пробите са тествани, за да се види дали са оцелели в космоса. Невероятно, но изследователите откриват, че всички проби, по-големи от 0,5 милиметра, частично са оцелели през тригодишното пътуване в космоса. Бактериите, образували горния слой, загиват, в резултат на което се създава своеобразна защитна „черупка“ за микробите, които са вътре, благодарение на което те оцеляват.

Според изчисленията на изследователите, агрегатите с дебелина над 0,5 милиметра могат да съществуват на МКС в този „режим“ от 15 до 45 години, а колония от един милиметър може потенциално да живее в открития космос до

осем години.

Тригодишният експеримент на борда на МКС стана силен аргумент в полза на хипотезата за панспермията, която предполага, че животът на Земята може да е донесен от друга планета, например от Марс.

„Някои смятат, че животът е много рядко явление, което се е случило в нашия свят само веднъж, въпреки че други вярват, че той може да се зароди на всяка подходяща планета. Ако панспермията е възможна, тогава животът трябва да се среща много по-често, отколкото мислехме“, коментира водещият изследовател професор Акихико Ямагиши (Akihiko Yamagishi) от Университета в Токио.

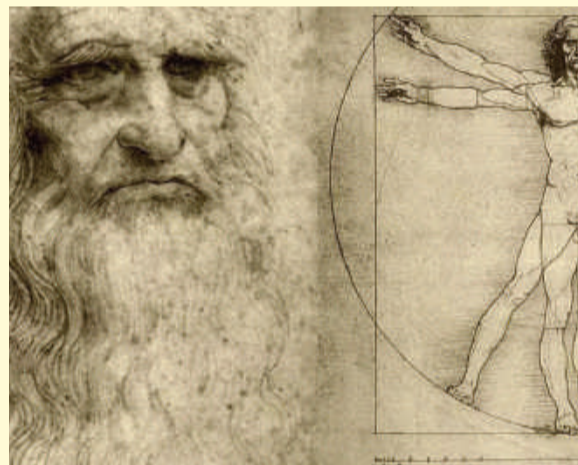
Според резултатите от тези изследвания учените заключават, че дейнококите могат да оцелеят по време на пътешествие от Земята до Марс и обратно. Такъв преход може да се случи от няколко месеца до няколко години при най-къси разстояния.

Много бактериални спори са невероятно издръжливи и такива като *Bacillus subtilis* могат да останат в състояние на хибернация в продължение на години. Отчасти това е причината, заради която са използвани за доказване на осъществимостта на панспермията.

Ако спори, подобни на бактериалните, изследвани досега, по някакъв начин намерят своя път в космоса, в космически прах, астероиди, комети или метеорити, те теоретично биха могли да изминат огромни разстояния и да оцелеят, навлизайки в земната атмосфера.

Предишно проучване показва, че бактериите могат да оцелеят в космоса, когато са защитени от скала - концепция, наречена литопанспермия - но новото изследване предполага, че тези спори могат да оцелеят и като са в плътни колонии, изграждайки си „ноев ковчег за междупланетно пътуване“ на живота - концепция, която авторите наричат „маспанспермия“ („massapanpermia“).

Необходими са повече изследвания, преди да можем да кажем със сигурност дали е възможна панспермията като бактериална капсула или като спори, защитени от скала. Но ако бактериите наистина могат да оцелеят в междупланетното пространство, самата Земя би могла да действа като глухарче, разпръсквайки живот в необятната космическа шир, може би дори и до Марс. Въпреки че може да се наложи да го транспортираме с нас.

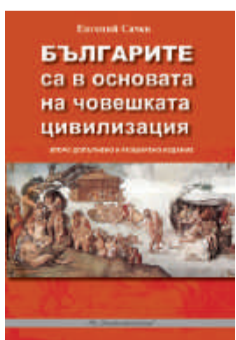
Учени разгадаха 500-годишна загадка, поставена от Леонардо да Винчи

Учените са намерили отговор на въпроси, зададени от Леонардо да Винчи относно спецификата на сърцето, съобщава „Нейчър“. Група изследователи от няколко европейски институции са проучили структурата на трабекулите, сложна мрежа от мускулни влакна, които очертават вътрешната повърхност на сърцето, пише БГНЕС. Леонардо да Винчи е първият човек в исто-

рията, който запечатва трабекули и техните фрактални частици в рисунка. Според него те работят за „затопляне“ на кръвта, но не разкрива как става това.

Като част от изследването учените са използвали изкуствен интелект за анализ на 25 000 сърдечни изображения, получени след ЯМР. Експертите са установили, че грубата повърхност на сърдечните вентрикули позволява на кръвта да тече "по-ефективно" по време на всеки удар на сърцето. За сравнение те привеждат малките ямички на топка за голф, които й позволяват да се търкаля по-добре по повърхността. В същото време разрушението на трабекулите може да провокира сърдечни заболявания, допълват те. *Actualno.com*

ИК „НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ“ • НОВИ КНИГИ

Книгите могат да бъдат закупени от верига книжарници „Хеликон“, „Сиела“, „Колхида“, „Бард“, „Белканто“, „Нанси“, „Паола“, „Букспойнт“, „Български книжици“, „Нова епоха“, „Елрид“, „Книжарницата“ и „Малкият принц“, както и от книжните борси „Болид“ и „Искър“. Книгите можете да поръчате и в нашия интернет магазин:

www.kvantov-prehod.org и да бъдат доставени с куриер на посочен от вас адрес.